

76; vsi njeni črni voditelji, Lichtenstein, Weisskirchner, Gessmann, Neumeyr itd. so propadli. Tako velikanskega in hitrega poloma menda še nobena stranka ni doživela. V pretekli zbornici so bili nemški klerikalci največja stranka, zdaj pa stojijo daleč za socialisti, ki so svoje stanje obdržali in štejejo 82 poslancev. Najlepše zmage so dosegli napredni Nemci. Medtem ko so imeli doslej le 74 poslancev, dobili so jih zdaj 104. Tako so postali najmočnejša stranka in se bode tudi iz njih vrste državnozborski predsednik izvolil. Tako so volitve v splošnem zadovoljivo izpadle.

Državni zbor bode glasom častniških poročil za 11. julija sklican. Dne 12. julija otvoril bode zbornico sam cesar s prestolnim nagovorom. Še isti dan se bode cesar zopet v Ischl nazaj povrnil. Nemške stranke hočejo od nove vlade takoj zahtevati, da zopet socialne zavarovalne postave predloži. O delazmožnosti zbornice se seveda danes še ne more sklepati.

Novi knezi. Cesar je podelil naslov kneza dosedanjemu grofu Thunu, pl. Bronnu in grofu Festeticsu.

Iz Kranjske. Cesar ni hotel potrditi izvolitev znanega klerikalnega voditelja Ivana Kregar za podpredsednika trgovske zbornice. Kakor znano, je Kregar zaradi hude volilne sleparije v sodnijski preiskavi.

„Viribus unitis“, prvo avstrijsko velikansko vojno barko, ki jim pravijo „dreadnought“, so v navzočnosti prestolonaslednika Franca Ferdinanda v Trstu ob velikih slavnostih v morje spustili. O barki sami smo svoj čas že govorili in tudi njeno sliko prinesli.

Oproščena morilica. Kakor znano, sta brata Zsilinsky na Ogrskem iz političnih vzrokov ustrelila kmetijskega poslanca Achima. Porotniki pa so brata oprostili, češ da sta se nahajala v silobranu. Pač madžarska pravičnost!

V Prusiji so sprejeli postavbo, po kateri se sme mrliča sežigati, namesto da bi se jih pokopavalo. Klerikalci so se te postavbe hudo branili. Pri nas v Avstriji sežiganje mrličev ni dovoljeno.

čila in sitnosti z drugimi ljudmi, ki pridejo iz sosednih far, posebno iz Kebejlja. Da so pa Kebejlčani najbolj klerikalni in prvaški z dušom in s telesom, to so pokazali tedaj, ko je naš kandidat g. Ludvik Kresnik pri Kuneji imel shod. Domačini so se mirno obnašali, kakor se spodobi, le nam sovražni Kebejlčani so delali medklince: to so tisti, ki še sploh volilne pravice nimajo in kot takšni so prišli hujskat proti naši napredni stranki. Mi smo si te osebe dobro zapomnili in jih ob priliki osvetimo pošteno, da bo spoznal svet naše sosedne klerikalne Kebejlčane. Hodijo pa tudi iz Keblja k nam klerikalne device, a ne k službi božji v Čadram, temveč v Oplotnico. Tu se nastavijo kakor kakšna živina na sejmu samo na ogled, če bi kateri hotel dati za kaki literček. — Mi nismo nobenemu „fouš“, ako si vzame za — potrebo, da si priveže dušo, saj za to so gostilne; da pa tu delajo drugim nadlego in sami sebi sramoto, tega pa mi ne trpimo kot pošteni Oplotničani. V nedeljo dne 28. maja tega leta je prišla neka takšna trojica iz Keblja, oziroma iz Planine, menda deželnega poslanca Pišeka poslušati, ki je ta dan pri čerici v Čadramu zlate gradove v oblake zidal kmetom če njega volijo za državnega poslanca. Popoldan smo pa videli to trojico devic v Oplotnici v neki gostilni, kjer so se prav nespodobno obnašale in fante nadlegovale. Najbolj sramotno pa je bilo za tisto zakonsko baburo, ki je omožena na gmajni, ona je bila svoj čas gori in se je tudi grdo obnašala. To je klerikalna vzgoja!

Opazovalec.

Sv. Miklavž na dravskem polju. Pri nas se postavlja Johan Potočnik cerkveni ključar sv. Miklavža, kakor kaki petelin na gnoju, to pa iz tega vzroka, ker je res danes p. d. bogatin. Ali zategavoljo bi se ne bi smel iz siromakov norčevati, ker nam je še znano, da je njegov oče pomagal svojemu dedcu občinske krave pasti. Potočnik bi se imel še spomniti, kaj je rajni Florjančič njegovemu očetu očital, od kje je to bogatstvo prišlo? Če ne bo miru, prihodnjič pribijemo javno-celo stvar. Kakor že označeno, je Hanza Potočnik p. d. špeh ključar sv. Miklavža že mnogo let. Ko je on ključ v oskrbo gorice prevzel, so gorice dobro rodile; ker pa je sam hodil v gorice brat in svoje podrepnike tamkaj napajal, si je on tudi dostikrat sam kako hrvaško pesem zapel, ali sedaj, ko je on gorice čisto zapustil, si Hanza ne poje več; zatoraj začel je sadno dreve podirati samo da še zamore tehantu v Hoče kako kronico zanesti. Kaj pa bo rekel sv. Miklavž, ko se okoli cerke zid podira? Tudi mimogredoči potniki skimavljajo z glavo in vprašajo kdo je gospodar tega zapuščenega zida? Še eno vprašanje imamo na

tega izvrstnega cekmeštra: Kje pa je denar Miklavža, ki se je iz gorice dobil? Hiša se dira, trsove se je valed nemarnosti posušilo; ne bi za prodano vino gorica delala, kakor to morajo drugi posestniki, kateri hočejo da zmirom lahko hodijo v klet na eno vinsko ljičko? Hanza pa bo moral odsihmal hoditi „štanglvirtu“

Iz Stoperc. Naš farni patron je sv. Anton Ker je sv. Anton patron živinorej, zatoraj farani in drugi ljudje prinesejo prasce kot darilo, da naj sv. Anton jim zdravje pri živalih ohrani. Sv. Anton se ne pritožuje čez darilo, ker tudi on itak ne potrebuje prascov, kajti ne je in ne pije; tembolj pa župnik Keček Zatoraj je rekel Keček dne 2. aprila, da nerescovi in slokih prascov ni treba nositi, ker s takimi stvarmi le bogokletstvo uganja! Jamarenci in sloki prasci se ne dajo tako daleč prodati; iz tega sledi, kakor pregovor pravi da faroska torba nima nikoli podna! Ali farani po sto kil teške projnike darujejo? Ne slimo, da bi tedaj ne bi iz prižnice obrekanje. Mi pa pravimo: Kdor ni z malim zadovoljen, ni velikega vreden. Ali ste nas razumeli gospodine fajmošter Keček? — Glede državnih zbornih volitev pa ni Keček gledal, kdo mu sloko prase v darilo prinesel, ampak na priliki in v spovednici ljudstvo hujskal, da le Brečiča mora vsak kristijan voliti! Na dan volitev pa še nekaj neumnih Stopercanov si je in jim glasovnice izpolnjeval na brečičev dežno ime Brečič! Pregovor pravi: Vekup štrih! Če se ozira na Brečičovo in na čekovo brezmadežno življenje, tedaj si vsaki sam presodi, kje so izgledni kristijani, priložnosti Vam še nekaj več povem!

Iz Makolj (okraj slov. Bistrica). Dragi, jerc, poročamo Ti, kake čudne reči so se nas uganjale ob času volitev. g. župnik kaplan sta kar besnela, in če bi še bilo časa trpelo, bila bi znorela. Ne občudujemo tega pijanega kaplana, pač pa sivolasega župnika Lendovskega kot knezoškočijškega svečenika. Vso dostojnost presega taka gnusna agitacija, bilo je že klerikalni stranki gabežljivo. G. župnik se je moral zagovarjati pri kazenski sodnici v Slov. Bistrici zaradi hujskanja volilcev k boju ali posrečilo se je temu gospodu, kakor je že pravi navada, se iz zanj izmuzniti; saj so „kajp künstni“. — Najljubši župnikov prijatelj župan v Statenbergu, je na obtožni klopi hudodelstva težke telesne poškodbe, ker je volitvi obč. svetovalca Lepeja napadel ter med drugim nogo strl, zato ker je Lepej župnika volil. V pomoč bila je Kreincu tudi njegova žena. Tudi tu se trudijo pošteni

Zobna kréma

KALODONT

Ustna voda 40

Dopisi.

Iz okolice Ptuja. Brenčičev zarod je srečen, pa smo zategadelj mi bolj nesrečni, ker se skoraj ne moremo teh Brenčičev izogibati, ker povsod kam pridemo, je že en Brenčič če ne več, samo v cerkvi se najmanj vidijo. Ob času volitve je bilo teh Brenčičev skoraj na vsakem hramu, na plankah in ploteh. Treba bo tedaj ta veliki zarod Judov stiskati kakor so Egiptjani stiskali Izraelce. Pa kaj je temu zarodu mar, ker ima sedaj svojega voditelja. Ako začnemo ta zarod stiskati, peljal jih bo v obljubno deželo tam preko rdečega morja. To bo šlo zelo zlahkega, ker on zna po rudečem morju udariti. Kakor je znano peljal je ljubljanske mladenke v oblubljeni deželo in je že takrat ko je bil mlad in še ne toliko učen kakor je sedaj, dobro mahnil po rudečem morju. Cenjeni čitatelji bodite si katerega naroda ali stranke, če Vam tukaj ni na smehljaj tedaj je žalostno, ker gotovo niste zdravi in ne bodele doživeli tistega srečnega dneva, ko nas bode naš poslanec za ptujski in ormoški okraj peljal v obljubljeno deželo. Predragi naprednjaki, nikogar ne napadajte, kdor je Brenčiča volil, ker on nas lahko srečne stori ker že kot mlad fant je znal dekleta čez morje peljat; od tistega časa pridobil si je še več znanja, da ne bomo zmiraj rekli da nič ne ve in da je nič. Resnico moremo tudi enkrat pokazati, da je od tistega časa si pridobil gotovo več znanja in da nas ko se nam bode slabo godilo, lahko vse skupaj (ne samo ljubljanske dekleta, pelja tja, kjer ni muh.

Iz Oplotnice pri Čadramu. Ljubi „Stajerc“, vedno sem se hudoval nad našim župnikom Jurjem Bezenšek, in se še hudujem, zato da nam je tak veliko cerkev postavil in spravil v njo toliko denarja. Kaj mi imamo od tega? Pla-

Papež in aeroplan.

Pred par tedni napravil je zrakoplovec Garros razburilni polet od Nizze v Rim. Izredno pogumno je manevriral v zraku tudi čez Petrov trg. Mnogičica je pogumnega moža navdušeno pozdravljala. Na nekem balkonu vatikana pa je opazoval tudi sveti oče Pij zrakoplovca; dvignil je roko in blagoslovil Garrosa. Svoji okolici je papež rekel, da hvali Boga, ker mu je ta privoščil viditi najslavnejši čin tega stoletja (zrakoplovstvo). Naša slika je napravljena po originalni škici rimskega dopisnika lista „Daily Graphic“, kateri ima pristop k papežu. Slika kaže Pija s svojim spremstvom pri opazovanju; čez velikansko kapulo cerkve plove Garros.

Papst Pius X. beobachtet den Flieger Garros von einem Balkon des Vatikans

mirolju
zatreti.
obvisi
prisanje
vejo, k
gre za
vednici
pri tem
sled; p
sredova
gospodj
kakor
sedi ta
po vser
kalci p
pravice.
Lo
št. 67.
od tuk
dopis,
pristaš
laž“. N
klerikal
potem
Čudno
poljskih
da tudi
dopisnil
dal im
nam do
je liber
nik boč
ki gonj
voda je
vode ne
dotični
njegove
brale li

Lo
za župa
teri je
je v za
likim u
Lo
je poro
Loki z
nika in
fantje.

Kol
skih po
jezik. N

Is